

آچر، نومبر 10، 2024

مضمون — آدم ۽ گنهگار انسان

گولڊن جو متن: 1 ڪرنٿين 15: 53

"هن فاني ڪي امر ٿيڻ گهرجي."

جوابدار پڙهڻ: يسعياہ 60: 3-1
2 ڪرنٿين 4: 3 - 6

- 1 اٿڻ، چمڪائڻ؛ چالاڪو تنهنجو نور آيو آهي، ۽ خداوند جو جلوو تو تي اڀريو آهي.
- 2 چالاڪو، ڏس، اونهاڻيءَ زمين ڪي ڍڪي ڇڏيندي، ۽ گهڻا اونهاڻين ماڻهن ڪي، پر خداوند اوهان تي اڀرندي، ۽ سندس شان توتي نظر ايندي.
- 3 ۽ غير قومون توهان جي روشني ڏانهن ايندا، ۽ بادشاهه توهان جي اڀرڻ جي روشني ڏانهن.
- 3 پر جيڪڏهن اسان جي خوشخبريءَ ڪي لڪايو وڃي، اهو انهن لاءِ لڪايو ويو آهي جيڪي گم ٿي ويا آهن:
- 4 جن ۾ هن دنيا جي ديوتا انهن جي دماغن ڪي اندو ڪري ڇڏيو آهي جيڪي ايمان نٿا آڻين، متان مسيح جي شاندار خوشخبري جي روشني، جيڪو خدا جي تصوير آهي، انهن ڏانهن چمڪي.
- 5 چالاڪو اسين پنهنجي نه، پر مسيح عيسيٰ خداوند جي تبليغ ڪريون ٿا. ۽ پاڻ ڪي يسوع جي خاطر توهان جا خادم.

6 چالاءِ جو خدا، جنهن روشنيءَ کي اونداهين مان چمڪڻ جو حڪم ڏنو آهي، تنهن اسان جي دلين ۾ چمڪايو آهي، انهيءَ لاءِ ته خدا جي جلال جي علم جي روشنيءَ کي عيسيٰ مسيح جي منهن ۾ ڏني.

سبق جو خطبو

بائبل

1. پيدائش 1: 1، 26-28، 31 (جي طرف 1)

1 شروعات ۾ خدا آسمان ۽ زمين کي پيدا ڪيو.

26 ۽ خدا چيو ته، اچو ته اسان کي پنهنجي تصوير تي، پنهنجي مشابھت تي انسان کي بڻايون: ۽ انهن کي سمند جي مڇيءَ تي، ۽ هوا جي پکين تي، ۽ يورن تي، سڄي زمين تي، ۽ هر هڪ تي بادشاهي ڪرڻ گهرجي. زمين تي چرندڙ شيءِ.

27 تنهن ڪري خدا انسان کي پنهنجي شڪل ۾ پيدا ڪيو، خدا جي شڪل ۾ هن کي پيدا ڪيو؛ ۽ مادو هن انهن کي پيدا ڪيو.

28 ۽ خدا انهن کي برڪت ڏني، ۽ خدا انهن کي چيو ته، "ميوو، وڻو، ۽ زمين کي پريندو، ۽ ان کي تابع ڪريو، ۽ سمند جي مڇين تي، ۽ هوا جي پکين تي، ۽ هر جاندار شيءِ تي غالب ٿيو. زمين تي چڙهڻ.

31 ۽ خدا ڏٺو ته هر شيءِ جيڪا هن ٺاهي هئي، ۽، ڏسو، اهو تمام سٺو هو.

2. پيدائش 2: 1، 6، 7

1 اهڙيءَ طرح آسمان ۽ زمين ختم ٿي ويا، ۽ انهن جو سڀ لشڪر.

6 پر اُتي زمين تان ڪو هڻي اُتي ۽ سڄي زمين کي پاڻي ڏيئي ڇڏيو.

7 ۽ خداوند خدا انسان کي زمين جي مٽي مان ٺاهيو، ۽ سندس نڪ ۾ زندگي جو سانس ڦوڪيو. ۽ انسان هڪ زنده روح بڻجي ويو.

3. مٽي 8: 5-10، 13

5 جڏهن عيسيٰ ڪفر ناحوم ۾ داخل ٿيو، تڏهن هڪڙو صوبيدار وٽس آيو ۽ منٿ ڪيائين ته

6 ۽ چوڻ لڳو، اي منهنجا مالڪ، منهنجو نوڪر فالج جي بيمار گهر ۾ ليٽيو ويو آهي، سخت عذاب ۾.

7 ۽ عيسيٰ کيس چيو ته آءٌ اچي کيس شفا ڏيندس.

8 صوبيدار جواب ڏنو ته خداوند، آءٌ انهيءَ لائق نه آهيان جو تون منهنجي ڇت هيٺان اچين، پر رڳو ڳالهه ڪر ته منهنجو نوڪر چڱو ڀلو ٿي ويندو.

9 ڇالاءِ جو مان هڪڙو ماڻهو آهيان جيڪو اختيار هيٺ آهي، ۽ منهنجي هيٺان سپاهي آهن، ۽ مان هن ماڻهوءَ کي چوان ٿو، وڃ، ۽ هو وڃي ٿو. ۽ ٻئي کي، اچو، ۽ هو اچي ٿو. ۽ منهنجي نوڪر کي، هي ڪر، ۽ هو اهو ڪري ٿو.

10 جڏهن عيسيٰ اهو ٻڌو تڏهن عجب ۾ پئجي ويو ۽ انهن کي چيائين ته آءٌ اوهان کي سچ ٿو ٻڌايان ته مون کي ايترو وڏو ايمان ڪونهي، جو بني اسرائيل ۾ ڪونهي.

13 تنهن تي عيسيٰ صوبيدار کي چيو ته وڃ، وڃ. ۽ جيئن تو ايمان آندو آهي، تيئن ئي تو سان ڪيو وڃي. ۽ سندس نوڪر پاڻ ئي ڪلاڪ ۾ شفا ٿي ويو.

4. يوحنا 9: 1-7

1 ۽ جيئن عيسيٰ اتان لنگهيو، تڏهن هن هڪڙي ماڻهوءَ کي ڏٺو، جيڪو ڄمڻ کان اندو هو.

2 پوءِ سندس شاگردن کانئس پڇيو ته اي استاد، ڪنهن گناه ڪيو آهي، هن ماڻهوءَ يا هن جي ماءُ پيءُ جو، جو هي اندو ڄاڻي؟

3 عيسيٰ ورائيو ته نه، ماڻهوءَ گناهه ڪيو آهي، نڪي هن جي ماءُ پيءُ، پر انهيءَ لاءِ ته خدا جا ڪم هن ۾ ظاهر ٿين.

4 مون کي ان جا ڪم ڪرڻ گهرجن جنهن مون کي موڪليو آهي، جڏهن ڏينهن آهي: رات ايندي آهي، جڏهن ڪوبه ماڻهو ڪم ڪري نه سگهندو.

5 جيستائين مان دنيا ۾ آهيان، مان دنيا جو نور آهيان.

6 جڏهن اهو ڳالهائي چڪو هو، تڏهن هن زمين تي تھو ڪو ڪيو، ۽ ٿڪ جي مٿي ٺاهيائين، ۽ هن انڌي ماڻهوءَ جي اکين کي مٽيءَ سان لڳايو،

7 ۽ کيس چيو ته: وڃ، سلوام جي تلاءَ ۾ ٽوڙ، (جنهن جو تعبير آهي، موڪليو ويو آهي). تنهن ڪري هو پنهنجي رستي ڏانهن روانو ٿيو، ۽ ٽوڙي، ڏسڻ ۾ آيو.

5. يوحنا 17: 1-3، 9، 22، 23

1 اهي ڳالهيون عيسيٰ چيو ۽ پنهنجون اکيون آسمان ڏانهن کنيون ۽ چيائين ته اي بابا، وقت اچي ويو آهي. پنهنجي فرزند جي واکاڻ ڪر، ته جيئن تنهنجو فرزند به تو کي جلال ڏئي.

2 جيئن تو هن کي سڀني جسمن تي طاقت ڏني آهي، ته هو دائمي زندگي ڏئي ٿو ڪيترن ئي ماڻهن کي جنهن کي تو ڏنو آهي.

3 ۽ هيءَ ابدي زندگي آهي، انهيءَ لاءِ ته اهي تو کي سڃاڻن اڪيلي سڄي خدا کي ۽ عيسيٰ مسيح کي، جنهن کي تو موڪليو آهي.

9 مان انهن لاءِ دعا گهران ٿو: مان دنيا لاءِ نه دعا گهران ٿو، پر انهن لاءِ جيڪي تو مون کي ڏنو آهي. ڇاڪاڻ ته اهي توهان جا آهن.

22 ۽ اهو شان جيڪو تو مون کي ڏنو آهي، مون انهن کي ڏنو آهي. ته جيئن اهي هڪ هجن، جيئن اسين هڪ آهيون:

23 مان انهن ۾ آهيان، ۽ تون مون ۾، انهيءَ لاءِ ته اهي هڪڙي ۾ مڪمل ٿين. ۽ دنيا کي خبر پوي ته تو مون کي موڪليو آهي، ۽ انهن سان پيار ڪيو آهي، جيئن تو مون سان پيار ڪيو آهي.

6. روميون 6: 12، 14

12 تنهنڪري گناهه کي پنهنجي فاني جسم ۾ راج ڪرڻ نه ڏيو، ته توهان ان جي خواهشن جي تابعداري ڪريو.

14 ڇالاءِ جو گناهه جو اوهان تي غلبه نه هوندو، ڇالاءِ جو اوهين شريعت جي هيٺان نه، پر فضل هيٺ آهيو.

7. روميون 8: 1، 2، 12-17 (جي طرف 2)

1 تنهنڪري هاڻي انهن تي ڪوبه مذمت نه ٿي ٿيو، جيڪي مسيح عيسيٰ ۾ آهن، جيڪي روح کانپوءِ، روح کان پوءِ نه گهمن ٿيون.

2 ڇاڪاڻ ته مسيح ۾ زندگي جي روح جي قانون مون کي گناهه ۽ موت جي قانون کان آزاد ڪيو آهي.

12 تنهنڪري، ڀائرو، اسين قرضدار آهيون، جسم جا نه، جسم جي پٺيان جيئڻ جا.

13 ڇالاءِ جو جيڪڏهن اوهين جسم جي پٺيان جيئرو رهندؤ ته مرندا، پر جيڪڏهن اوهين روح جي وسيلي جسم جي ڪمن کي خراب ڪندا، ته جيئرا رهندؤ.

14 ڇالاءِ جو جيئرا ماڻهو خدا جي روح جي هدايت سان هلندا آهن، سي خدا جا فرزند آهن.

15 ڇالاءِ جو اوهان کي غلاميءَ جو روح نه مليو آهي وري ڊڄڻ لاءِ. پر توهان کي گود وٺڻ جو روح مليو آهي، جنهن سان اسين روئون ٿا، ابا، بابا.

16 روح پاڻ اسان جي روح سان شاهدي ڏئي ٿو، ته اسين خدا جا ٻار آهيون:

17 ۽ جيڪڏهن اولاد، پوءِ وارث؛ خدا جا وارث، ۽ مسيح سان گڏ گڏيل وارث.

8. 1 ڪرنٿين 15: 22

22 جيئن آدم ۾ سڀ مري ويندا، تيئن مسيح ۾ سڀ جيئرا ڪيا ويندا.

9. روميون 12: 1، 2

1 تنهن ڪري، ڀائرو، مان توهان کي خدا جي رحمت جي ڪري عرض ڪريان ٿو ته توهان پنهنجي جسم کي زندهه قرباني پيش ڪيو، مقدس، خدا کي قبول ڪيو وڃي، جيڪا توهان جي معقول خدمت آهي.

² ۽ هن دنيا جي مطابق نه ٿيو: پر توهان پنهنجي ذهن جي تجديد سان تبديل ٿي وڃو، ته توهان ثابت ڪري سگهو ٿا ته اها سٺي، قبول، ۽ مڪمل، خدا جي مرضي ڇا آهي.

سائنس ۽ صحت

1. 63:5 (م) - 11

سائنس ۾ انسان روح جو اولاد آهي. سهڻا، سٺا ۽ خالص سندس نسب آهن. هن جي اصليت، انسانن وانگر، وحشي جبلت ۾ نه آهي، ۽ نه ئي هو عقل تائين پهچڻ کان اڳ مادي حالتن مان گذري ٿو. روح سندس وجود جو ابتدائي ۽ آخري ذريعو آهي. خدا هن جو پيءُ آهي، ۽ زندگي هن جي وجود جو قانون آهي.

2. 492:3-11

صحيح استدلال لاءِ فڪر جي اڳيان فقط هڪ حقيقت هجڻ گهرجي، يعني روحاني وجود. حقيقت ۾ ٻيو ڪو به وجود ڪونهي، ڇو ته زندگيءَ کي ان جي اڻ برابريءَ، موت سان متحد نه ٿو ڪري سگهجي.

هڃڻ پاڪيزگي، هم آهنگي، امر آهي. اهو اڳي ئي ثابت ٿي چڪو آهي ته ان جو علم، ننڍي هوندي به، انسانن جي جسماني ۽ اخلاقي معيار کي بلند ڪندو، ڊگهي ڄمار وڌائيندو، شخصيت کي پاڪ ۽ بلند ڪندو.

3. 516:24-29

پيدائش 1: 27. تنهن ڪري خدا انسان کي پنهنجي شڪل ۾ پيدا ڪيو، خدا جي شڪل ۾ هن کي پيدا ڪيو؛ نر ۽ مادي هن انهن کي پيدا ڪيو.

هن لمحاتي فڪر تي زور ڏيڻ لاءِ، اهو بار بار ڪيو ويو آهي ته خدا انسان کي پنهنجي تصوير ۾، خدا جي روح کي ظاهر ڪرڻ لاءِ.

4. 517:7-10، 25-4

دماغ جي زندگي ڏيڻ واري ڪيفيت روح آهي، ڪابه ڳالهه ناهي. مثالي انسان تخليق، عقل ۽ سچ سان مطابقت رکي ٿو. مثالي عورت زندگي ۽ پيار سان ملندڙ جلندڙ آهي.

پيدائش 1: 28. ۽ خدا انهن کي برڪت ڏني، ۽ خدا انهن کي چيو ته، "ميوو، وٽو، ۽ زمين کي پر بندو، ۽ ان کي تابع ڪريو، ۽ سمنڊ جي مڇين تي، ۽ هوا جي پکين تي، ۽ هر جاندار شيء تي غالب ٿيو. زمين تي چڙهڻ.

خدائي پيار پنهنجي خيالن کي برڪت ڏني ٿو، ۽ انهن کي وڌائڻ جو سبب بڻائيندو آهي، - هن جي طاقت کي ظاهر ڪرڻ لاءِ. انسان کي مٽيءَ کي چڙهڻ لاءِ نه بڻايو ويو آهي. سندس پيدائشي حق حڪمراني آهي، تابعداري نه آهي. هو زمين ۽ آسمان ۾ عقيدتي جو مالڪ آهي، - پاڻ اڪيلو پنهنجي خالق جو ماتحت آهي. هي آهي وجود جي سائنس.

5. 521: 1-21 (صفحو 523)

پيدائش 2: 6. پر اُتي زمين تان ڪو ه مٽي اُٿي ۽ سڄي زمين کي پاڻي ڏيئي ڇڏيو.

خدا جي تخليق جي سائنس ۽ حقيقت کي اڳ ۾ ئي غور ڪيل آيتن ۾ پيش ڪيو ويو آهي، ۽ هاڻي سامهون واري غلطي، تخليق جو هڪ مادي نظريو، پيش ڪرڻو آهي. پيدائش جي ٻئي باب ۾ خدا ۽ ڪائنات جي هن مادي نظريي جو بيان آهي، هڪ بيان جيڪو سائنسي سچائي جي بلڪل ابتڙ آهي جيئن اڳ ۾ رڪارڊ ڪيو ويو آهي. غلطي يا معاملي جي تاريخ، جيڪڏهن صحيح آهي، ته روح جي قادر مطلق کي هڪ طرف رکي ڇڏي. پر اها ڪوڙي تاريخ آهي جيڪا سچ جي ابتڙ آهي.

پهرين رڪارڊ جي سائنس ٻئي جي ڪوڙ کي ثابت ڪري ٿي. جيڪڏهن هڪ سچو آهي، ٻيو ڪوڙو آهي، ڇاڪاڻ ته اهي مخالف آهن. پهريون رڪارڊ سڀني طاقت ۽ حڪومت کي خدا جي حوالي ڪري ٿو، ۽ انسان کي خدا جي تڪميل ۽ طاقت مان عطا ڪري ٿو. ٻيو رڪارڊ انسان کي بدلائيندڙ ۽ فاني طور بيان ڪري ٿو، جيئن ديوتا کان ڀڄي ويو ۽ پنهنجي پنهنجي مدار ۾ گردش ڪري رهيو آهي. وجود، ديوتا کان الڳ، سائنس بيان ڪري ٿي ته ناممڪن آهي.

هي ٻيو رڪارڊ غير يقيني طور تي غلطي جي تاريخ کي ان جي خارجي شڪلن ۾ ڏئي ٿو، جنهن کي مادي ۾ زندگي ۽ ذهانت سڏيو ويندو آهي. اهو پائنٽيسم کي رڪارڊ ڪري ٿو، خدائي روح جي بالادستي جي مخالفت؛ پر شين جي هن حالت کي عارضي قرار ڏنو ويو آهي ۽ هن انسان کي فاني، - مٽي مٽي ڏانهن موٽڻ.

هن غلط نظريي ۾، مادو روح جي جاءِ وٺندو آهي. مادي کي زمين جي زندگيءَ جي اصول طور پيش ڪيو ويو آهي. انسان کي پيدا ڪرڻ لاءِ روح داخل ٿيڻ واري معاملي جي نمائندگي ڪئي وئي

آهي. انسان جي خدا جي چمڪندڙ مذمت جڏهن هن جي تصوير ۾ نه ملي، روح جي مثال، دليل کي
قائل ڪري ٿو ۽ هن مادي تخليق کي غلط قرار ڏيڻ ۾ وحي سان ٺهڪي اچي ٿو.

پيدائش جي ٻئي باب جو هي پوئين حصو، جيڪو روح کي ڪائنات جي تعمير ۾ مادي سان تعاون
ڪرڻ جي طور تي پيش ڪري ٿو، غلطي جي ڪجهه مفروضي تي ٻڌل آهي، ڇاڪاڻ ته ڪتاب
صرف اڳ ۾ ئي خدا جي ڪم کي ختم ٿيڻ جو اعلان ڪري ٿو. ڇا زندگي، سچ ۽ محبت موت،
غلطي ۽ نفرت پيدا ڪري ٿي؟ ڇا خالق پنهنجي تخليق جي مذمت ڪري ٿو؟ ڇا خدائي قانون جو اڻ
ڪٽ اصول بدلجي ٿو يا توبه؟ ائين نٿو ٿي سگهي.

6. 470:18-20

ڪمال جو معيار اصل ۾ خدا ۽ انسان هو. ڇا خدا پنهنجي معيار کي هيٺ ڪري ڇڏيو آهي، ۽ ماڻهو
گريو آهي؟

7. 338:27-32

خداوند اعلان ڪيو ته زمين ملعون هئي؛ ۽ هن زمين مان، يا مادو، آدم پيدا ڪيو، جيتوڻيڪ خدا زمين
کي برڪت ڏني هئي "انسان جي خاطر." ان مان معلوم ٿئي ٿو ته آدم مثالي انسان نه هو، جنهن لاءِ
زمين برڪت واري هئي. مثالي انسان وقت ۾ نازل ٿيو، ۽ مسيح عيسيٰ جي نالي سان مشهور هو.

8. 171:4-11

ماديت جي روحاني مخالف کي سمجهڻ جي ذريعي، اڻڄاتلن جو مسيح، سچائي جي ذريعي، انسان
خدائي سائنس جي ڪنجي سان بهشت جا دروازا ٻيهر کوليندو، جن کي انساني عقيدن بند ڪري ڇڏيو
آهي، ۽ پاڻ کي اڻڄاتل، سٽو، خالص ۽ آزاد محسوس ڪندو. هن جي زندگيءَ يا موسم جي امڪانن لاءِ
المناک سان صلاح ڪرڻ جي ضرورت آهي، اهو سکڻ جي لاءِ دماغيات جو مطالعو ڪرڻ جي
ضرورت ناهي ته هو ڪيترو انسان آهي.

9. 476:21-22، 28-32

هي سکو، اي فاني، ۽ دل سان انسان جي روحاني حيثيت جي ڳولا ڪريو، جيڪا سڀني مادي
خودمختاري کان ٻاهر آهي.

جڏهن خدا جي ٻارن جي باري ۾ ڳالهائيندي، انسانن جي ٻارن جي نه، عيسيٰ چيو، "خدا جي بادشاهي
توهان جي اندر آهي؛" اهو آهي، سچ ۽ محبت حقيقي انسان ۾ راج ڪن ٿا، اهو ڏيکاري ٿو ته انسان خدا
جي شڪل ۾ اڻڄاتل ۽ ابدي آهي.

10. 557: 24 (ظاهر) - 27

... ظاهر ٿيل مذهب دماغ جي سائنس ۽ ان جي جوڙجڪ کي پراڻي عهد نامي جي پهرين باب جي مطابق قرار ڏئي ٿو، جڏهن خدا، دماغ، ڳالهائين ۽ اهو ڪيو ويو.

ڏينهن جو فرض

ميري باڪسر ايڊي طرفان

روزانه دعا

اهو هن چرچ جي هر ميمبر جو فرض هوندو ته هر ڏينهن دعا ڪري: "توهان جي بادشاهي اچي؛" خدا جي سچائي، زندگي، ۽ محبت جي رهنمائي مون ۾ قائم ڪرڻ ۽ سڀني گناهان کان منهن ڇڏڻ ۽ شايد توهان جو ڪلام سڀني ماڻهون جي محبت کي متاثر ڪري، ۽ انهن تي حڪومت ڪري!

چرچ دستياب، آرٽيڪل 8، سيڪشن 4

مقصد ۽ عملن لاءِ هڪ قاعدو

نه ئي دشمني ۽ نه ئي صرف ذاتي لڳاڳ، مادر چرچ جي ميمبرن جي مقصدن يا عملن کي متاثر ڪرڻ گهرجي. سائنس ۾، خدائي محبت ماڻهو کي ئي اختيار ڪري ٿي ۽ هڪ عيسائي سائنسدان محبت جي مٺي سهولتن جي عڪاسي ڪري ٿو، گناهه کي هلائڻ ۾، سچي برادري، شفقت ۽ معافي ۾. هن چرچ جا ميمبر روزانه واچ ۽ دعا ڪن ته سڀني برائين کان نجات ملي، پيشنگوئي ڪرڻ، قضا ڪرڻ، مذمت ڪرڻ، صلاح ڏيڻ، متاثر ٿيڻ يا غلط طريقي سان متاثر ٿيڻ کان.

چرچ دستياب، آرٽيڪل 8، سيڪشن 1

فرض جي خبرداري

هن جو بائبل سبق پلين فيلڊ ڪرسچن سائنس چرچ، آزاد طرفان تيار ڪيو ويو هو. اهو ڪنگ جيمس بائبل مان صحيفائي پهاڙن ۽ مسيحي سائنس جي درسي ڪتاب، سائنس ۽ هيلٿ وڊ بڪ ڪليڊ آف ڪي، مائي بيڪر ايڊي طرفان ڪتابي حوالن سان ٺهيل آهي.

اهو هن چرچ جي هر فرد جو فرض هوندو ته هو روزانه جارحيت واري ذهني تجويز جي خلاف پاڻ کي دفاع ڪري، ۽ خدا جي، پنهنجي رهبر ۽ ماڻهويت جي لاءِ پنهنجي فرض کي وسارڻ ۽ غفلت ۾ مبتلا نه ڪيو وڃي. هن جي ڪم سان هن جو فيصلو ڪيو ويندو، - ۽ انصاف ڪيو يا مذمت ڪئي ويندي.

چرچ دستياب، آرٽيڪل 8، سيڪشن 6